GAZETA KRAKOWSKA

Jarlecia Nro 25

W NIEDZIELĘ DNIA 29 MARCA 1801.

Z Wiednia d. 21. Marca.

Z powodu śmierci Nayiaśnieyszey Arcy Xzny Palatynowy, z domu W. Xiężny Rossyyskiey, zawdział dziś dwor z nayważszego rozkazu na 6 tygodni żałobę, z następuiącymi odmianami:

Przez pierwsze dwa tygodnie męszczyzni Nayiaśnieyszego domu, Panowie, C. K. tayni konsyliarze, szambelani, zewnętrzny dwor &c. będą nosić czarne suknie zgładkiego sukna, z iedwabnemi guzikami, dziurkami i takąż podszywką, batystowe mankietki związkim obrąbkiem, czarne szpady i sprzączki. Przez ostatnie 4 tygodnie takie same suknie, z mankietkami koronkowemi lub antalożowemi, farbowane szpady i sprzączki, z prawdziwym stroiem i podług upodobania białe lub z czarnemi paskami pończochy. Płeć żeńska Nayiaśnieyszego domu, Panie i damy dworu przez pierwsze dwa tygodnie nosić będą czarne zgładkiego gredyturu suknie, czarne kornety, białe garnirowanie, oboie z włoskiey gazy, czarny stroy, białe i czarne fachlarze i trzewiki. Przez ostatnie 4 tygodnie takie same suknie, ubior na głowy i garnierowanie z koronek, blondyn lub antalażu bez frandzli, białe fachlarze i trzewiki, z prawdziwym stroiem.

W dwoch gabinetowych listach pod 4 i 5 t. m. przesłał J. C. K. M. ministrowi skarbowemu hrabi Saurau 63 ryń. które mu od gromady Höflein przy Retz na dobrowolną woienną składkę naypokorniey złożone zostały, i 300 czerw. złotych, które mu Józef Knesevich na dobrowolną woienną składkę naypokorniey oddał z zapewnieniem, iż przy obięciu kameralney wsi w Batskim kommitacie ieszcze na dobrowolną składkę 2000 ryń. nad iey szacunek złoży, tudzież 1000 ryń. które Jan Feher z kommitatu Heweszerskiego na tożsamo przeznacznie złożył, z oświadczeniem swego Naywyższego podziękowania.

Przez naduorny dekret pod d. 14 Lutego Racżyt J. C. K. M. zakazać od 1 Lipca roku bieżącego wprowadzania z zagranicy wszelkich obrazkow bez i z odpóstami, czy one będą wyrabiane z drzewa,

czy kopersztychowe lub zmateryy iedwabnych i metalowych.

Z Medyolanu d. 2. Marca.

D. 17 Lutego kawaler Micheroux, minister neapolitański, udał się przez Rzym do Ankony. Nazaiutrz po iego przybyciu ugodzono się na artykuły zawieszenia broni między armią francuzką i neapolitańską. — W Ankonie przysposobiaią żywności dla eskadry rossyyskiey; 12 liniowych okrętow tego narodu, i 4 okręty neapolitańskie będą działały, jak mowią, za Francuzami. Jenerał Murat postanowił kommissyą z 4 osób, która ma stanowić względem ważnosci zdobyczów, które od niejakiego czasu do portu Ankony przyprowadzono. — Woyska papiezkie, które znaydowały się w Civitavechia, wyszły ztamtąd dla udania się do Orbitello; zastąpione zaś tam zostały przez chłopów uzbroionych przez kommendanta kawalera Clarelli.

Zawieszenie broni zawarte między jenerałem Murat, kommenderuiącym jenerałem obserwacyyną armią francuzką, i jenerałem Damas, kommenderuiącym jenerałem armią Króla Jmć Sycyliyskiego.

Przeięci uczuciami łagodności i wspaniałości, które ożywiaią rząd francuzki, i dowodami przychylności, które Imperator Jmć Rossyi nie przestawał okazywać dworowi neapolitańskiemu; chcąc nadto wstrzymać klęski woyny między Francyą i Królem Jmć obuch Sycyliy i przyłożyć się z swey strony do pokoiu powszechnego, jenerał Murat, kommenderuiący jenerał obserwacyyną armią francuzką, i jenerał Damas, kommenderuiący jenerał armią sycyliyską ugodzili się na artykuły następuiące:

Art. 1. Będzie zawieszenie broni między armiami Króla Jmć Sycyliyskiego i Rzpltey francuzkiey na lądzie i na wodzie. Wszystkie zdobycze, które będą uczynione w 10 dni po zawarciu niniey-szey umowy, zostaną na wzaiem oddane. — Art. 2. Armia neapolitańska opuści kraie kościelne, i we dwa dni po podpisaniu ninieyszego zawieszenia marsz swoy rozpocznie. Ustąpienie z kraiów kościelnych ma naydaley w 10 dni nastąpić. — Art. 3. Armia francuzka zostanie w swoim położeniu, zaymie Terni i rozciągnie się wzdłuż Nera aż do iey uyścia do Tybru; nie może przestąpić tey rzeki. — Art. 4. Wszystkie porty Neapolu i Sycylii zostaną zamknięte dla wszystkich okrętów angielskich i tureckich, tak woiennych iako też handlowych, aż do ostatecznego pokoiu Francyi z temi mocarstwami. Statki należące do tych narodów wyydą z tych portów w 24 godzin po ogłoszeniu niniey-szey umowy. Okręty woienne i handlowe Rzpltey francuzkiey i iey sprzymierzeńcow doznawać będą w portach obuch Sycyliy wszelkich korzyści, iakich nayprzyiaźnieysze narodu doznaią. — Art. 5 Wszelka kommunikacya z Portoferrajo i Longone zostanie poty zawieszona, poki Anglicy one posiadać będą. — Art. 6. Wszystkie porty Rzpltey francuzkiey będą otwarte dla statkow neapolitańskich, wczasie trwania niniey-szego zawieszenia broni. — Art. 7. Angielskim i tureckim okrętom znayduiącym się w portach Neapolu i Sycylii nie będzie dostawiona żadna ammunicya, ani żywność, wyiąwszy tylko tę, która im koniecznie potrzebna będzie do utrzymania się do dopłynienia do nayblizszych portów. J. K. M. Sycy-

liyska zabroni aż do zawarcia powszechnego pokoiu wszelkiego wywozu zboża, żywności i ammunicyy woiennych dla Anglików i Turków, a szczególniey do wyspy Malty. Art. 8 Obywatel Dolomieu, jenerał Dumas, jenerał Monsecour, i wszyscy Francuzi zaięci w czasie powrotu z Egiptu, będą natychmiast wydanemi. Zaraz po ich oddaniu wszyscy ieńcy neapolitańscy będą wydanemi. — Art. 9. Gdy wszystkie trybunały surowości zawiesione są w królestwach obudwu Sycylii, Król Jmć obowiązuie się na instancyą rządu francuzkiego w czasie negocyacyy o pokoy wszystkim osobom uwięzionym lub wyszłym z kraiu z powodu mniemań politycznych uczynić sprawiedliwość. — Artyk. 10. Zawieszenie broni trwać będzie 30 dni; nieprzyiacielskie kroki na 10 dni będą w przod wypowiedziane. Art. 11 Rząd francuzki mianować będzie pełnomocnika do traktowania o pokoy. Dwor neapolitański wysłał już w tey mierze do głowney kwatery armii obserwacyyney, kawalera Micheroux, z pełnomocnictwem. — Art. 12. Przez jenerałow kommenderuiących będą wyznaczeni officyerowie od głownego sztabu do dania baczności na wykonanie powyższych artykułow. — Zrobione i zawarte przez nas kommenderuiących jenerałów obserwacyyną armią i neapolitańską, w głowney kwaterze Foligno d. 29 Pluviose roku 9 Rzpltey (18 Lutego 1801)

Podp. za jenen. Damas, kawa. Micheroux.

Joachim Murat, kom. jenerał

Zgodne z originałem, jener. bryg. i szef głownego sztabu

Leopold Berthier.

Z Londynu d. 6. Marca.

List iednego officyera od eskadry Roberta Caldera przy Lizbonie d. 19 Lutego.

"Byliśmy odcięci od flotty kanałowey i przybyliśmy do przylądku Ortegal dnia 12. Tam d. 14 szturm od wschodu tak był mocny, że żaden z marynarzów nie pamiętał go od lat 15. Nieponieśliśmy iednak żadney szkody wielkiey, prócz że część eskadry rozproszona została, która początkowo składała się z 7 liniowych okrętów, od 98, 1 od 80 i 5 od 74 armat, 2 fregat od 32 armat i 1 brygu. D. 17 Lutego zebrała się cała eskadra u przylądku Finisterre, oprócz 1 liniowego okrętu Montagne, 1 fregaty i 1 brygu, ostatnie były od kontra admirała Calder z depeszami wysłane. Dziś rano przybywszy pod Lizbonę, widzieliśmy iak Montagne szczęśliwie wszedł do Tagu, chociaż w szturmie maszt utracił. Dalsze przeznaczenie nasze ieszcze nie było na eskadrze wiadome; spodziewamy się iednak popłynąć na morze śrzodziemne." — Gazeta ministeryalna donosi, że interesa katolików irlandzkich, były naymnieyszą przyczyną do zmiany ministerium. — Chociaż dwór pruski dał swoie ultimatum, mówi kuryer londyński, kroki iednak iego niemniey maią piętno tey doyźrzałości, która wszystkie rady iego cechuie. Ale równie ministrowie nasi nie bez wielkiego zastanowienia kazali zatrzymać okręty innych mocarstw. Woyny potrzeba nam się spodziewać. Idzie teraz o ustalenie zasad handlu całego świata. Ta woyna, też same, co i woyna rewolucyyna pociągnie skutki. Jedna kampania iey nie zakończy, i t. d. — Do Portsmut wydano rozkaz Duńczyków i Szwedów trzymania na okrętach

w areszcie, z resztą dobrze się z niemi obchodzić, i o ich potrzebach mieć staranie. — Z naszey strony, iak się dowiaduiemy, nie będą przeciwko Prusom naypierwey przedsięwzięte nieprzyiaźne srzodki. — Wielka nasza flotta na morze Baltyckie składać się ma z 40 liniowych okrętów, 18 fregat, i wielu statków kanonierskich i małych woiennych. Dzielić się będzie na 4 dywizye pod admirałami Parker, Nelson, Gambier, i Trustée. Jeden iey oddział dziś iuż miał wyyść pod żagle. — Wczoray deputacya od tuteyszych kupców udała się do P. Pitta z prożbą o radę w teraźnieyszych okolicznościach krytycznych dla handlu. On oświadczył, że ieszcze okręty pruskie ciągle za neutralne uważa, i że własność na hamburskich, bremeńskich i t. d. okrętach, chociażby się nawet okoliczności odmieniły, żadnemu nie podpadnie niebezpieczeństwu. — Pogłoska iakoby dwór nasz wysłać miał nadzwyczaynego posła do Berlina, potrzebuie ieszcze potwierdzenia. — Zapewniaią, że dziś w wieczór odpowiedź naszego rządu do Berlina poszła. Ma ona odmawiać żądaniu dworu pruskiego względem zdięcia embargu z okrętów szwedzkich i duńskich. — Obawa zerwania związków z Prusami sprawiła spadnienie papierów; tym czasem dane przez P. Pitta iak mówią, zapewnienie, że pruskie okręty nie podpadną embargu, ożywiło czynności handlowe, i w ostatnich dniach do 40 okrętów pruskich, częścią z ładunkiem, częścią prożno odpłynęło; mocno także ładuią statki neutralne. Kupcy podchlebiali sobie nadzieią, iż stopnie do żądania Prus, z szwedzkich i z duńskich okrętów embargo zdięte zostanie, lecz to chyba tylko w widokach pacyfikacyi nastąpić może. — Francuzki korsarz Grand Decidé zabrał 9 statków z naszey lizbońskiey flotty.

Obywatel Otto ieszcze stąd nie odiechał, iak iuż mówiono, czeka odpowiedzi na podaną od siebie notę, którą słabość królewska przewlokła. — Przybyły tu z Ameryki okręt 2 rozmaite przywiozł nam wiadomości, iako to utratę kupieckiego okrętu wschodnio-indyyskiego, który kaper ieden francuzki zaiął, i zdobycie Batawii przez wyprawę pod admirałem Reynier. Okręt ów, zwany Kent, 20 armatami i 107 ludzmi uzbroiony, był w odnodze bengalskiey przez francuzkiego kapra la Confiance od 30 armat i 250 ludzi attakowany. Kapitan kapru Surcouff, po trzy razy przy niewielkim ogniu zbliżał się bez narodowey bandery i oddalał, potem zawiesiwszy banderę francuzką zbliżył się znowu, zaczął dawać mocny ogień z broni ręczney i armat, stanął obok indyyskiego okrętu, rzucał na iego przodek granaty, nakoniec 150 Francuzów maiąc na czele kapitana wdzieraią się na okręt, wzmaga się krwawa bitwa, zapamiętali Francuzi ścielą trupem, co im się nawinie, wielu nawet chorych rany od nich odbiera. Wkrótce okręt w moc im się dostał. Anglicy mieli 45 rannych a 11 zabitych. Stratę tego okrętu szacuią 60,000 f. szt. (2,400,000 zł. pol.) Rivington, iego kommendant w bitwie poległ. Ostatnie iego słowa były aby nie poddawać okrętu. Podróżni na nim będący po większey części są zabici lub ranni. Synowica margrabiny anspachskiey dostała się Francuzom w niewolą. — O zdobyciu Batawii to tylko namieniaią, że ieszcze w połowie października, to się stało, o

czym iuż do Anglii lądem musiała nadeyść z Azyi wiadomość; lecz nic dotąd nie nadeszło. Przybyły iednak z Nowego Jorku okręt toż samo potwierdza. Dom handlowy Savage i Bird odebrał listy z Ameryki, że brytańska bandera na twierdzach Batawii powiewa, gdzie oddawna wyprawa angielska przeznaczona była. Dzienniki nasze opisuią iak ta zdobycz iest ważna. W odnodze Batawii, gdzie Hollendrzy w r. 1619 osadę swą założyli, może stanąć 1000 okrętów.

Na flottę naszą do Sundu wsiadł 49 regiment z innemi woyskami. Słychać, że chcą zdobydź niektóre wyspy w Categatt, któreby dla naszey flotty za stanowisko służyć mogły, równie iak wyspa St. Marcou, na brzegach Francyi, gdyby do zerwania przyszło. Wiele ieszcze statków kanonierskich ma bydź na Baltyckie morze uzbroionych; wszystkie nosić będą 18 i 36 funtowe armaty.

Z Paryża d. 6. Marca.

Oczekuią tu nadzwyczaynego poselstwa od Xcia Parmy. — Gdy kray niższey Walezyi odstąpi nam Szwaycarya, na ten czas Francya będzie miała proste związki z Włochami nie tykaiąc obcego gruntu. Nad tym wielkim zamiarem pracował iuż dyrektoryat. Dla handlu lyońskiego i innych stosunków pokoiu, nabycie to nader będzie ważne.

Codziennie tu przybywaią nowi posłowie od róźnych xiążąt niemieckich. Hessen-Kassel i Darmsztad w wynadgrodzeniach swoich dobrze wyydą. Oba dostaną wielkie posiadłości elektorstwa moguńckiego. Landgraf darmstadzki nabędzie kraie leżące między rzekami Menem, Nekkarem, i Tauberem. Landgraf kasselski zostanie Elektorem.

Rossya, iak słychać, przy powszechnym pokoiu oprócz Malty otrzyma ieszcze inną ważną na morzu posiadłość.

Rząd nasz ma się mocno zatrudnić przystłym stanem żeglugi na Renie. Słychać że cła na Renie nie będą zniesione. Oprócz kanału St. Quentin i uspławienia Rodanu, ma ieszcze pierwszy konsul w zamiarze dwa inne kanały poprowadzić. Jeden łączyć będzie Ren z Mozą, drugi rzekę Dombs na pogranicza Szwaycaryi z Saoną. O zniesieniu cła na Elbie i Wezerze, a szczegulniey cła w Elsflether nie masz ieszcze wzmianki.

Niektórzy Xżęta duchowni dla uniknienia sekularyzacyi ofiaruią summy pieniężne, przyrzekaią nadto pożnosić dziesięciny, i bogate klasztory. — Jenerał Colland mianowany senatorem przybył do Paryża.

D. 9. Marca.

D. 6. o godzinie 6. wieczorem przybył tu z liczną świtą ambassador rossyyski, hrabia Kalitszew i stanął w pałacu Caraman, na ulicy S. Dominika. Pałac Brancas przeznaczony był na iego mieszkanie, ale postawienie go w tym stanie, aby mógł w nim ambassador mieszkać, byłoby rząd kosztowało naymniey 100,000 talerów. Nadto pałac Caraman iest w stanie naylepszym i pysznie umeblowany. Nasi ciekawnisie iuż od trzech dni wychodzili na wały wyglądaiąc ambassadora. Rząd porozstawiał placówki, które żadnego nie przepuszczały wozu, aby posłowi nie trudnić przez miasto drogi; ciekawi iednak tak się mocno kupili, że iazda musiała okrążać aby nie powiększać nacisku. Godne uwagi iest ubieganie się naszych profesyonistów za przyiazdem rossyyskiego posła;

każdy celuiący w swym kunszcie lub się za takiego maiący, pała chęcią dostąpienia szczęścia, aby mógł dostać roboty lub mieysca w mieszkaniu ambassadora.

Ambassador rossyyski, któremu jenerał Kafarelli aż do Paryża towarzyszył, odbierał w przeieździe swoim przez całą Francyą naywiększe honory. Schadzka, którą hrabia Kalitszew ma mieć z pierwszym konsulem, będzie nader świetną. Osoby do ambassady należące, okazały nie zmierne podziwienie, nad stanem kwitnącym, w iakim Francyą znalezły. O 60 iesz cze godzin drogi swey od Paryża wysłał Ambassador kuryera do Petersburga. Ma bydź tu na honor iego wiele uroczystość danych.

Dziś zrana był hrabia Kalitszew pierwszemu konsulowi iako ambassador Imperatora Rossyyskiego przez ministra Talleyrand prezentowany.

Wczoray admirał Mazaredo miał audyencyą pożegnania. Nowy hiszpański poseł, kawaler Azara, iuż tu przybył. Hrabia Solms i Xżę dziedziczny Leiningen byli przez posła pruskiego pierwszemu konsulowi prezentowani. Przy audyencyi był przytomny hrabia Kobenzl iako pełnomocnik na ziazd lunewilski. Pan Edelsheim, minister rządowy margrabi badeńskiego, oddał swoie listy zaufalne. Zdaie się że on nastąpi na mieysce zeszłobiego od pół roku P. Reizenstein. Odiazd ostatniego mocno był by tu żałowany.

Ob. Alquier podług tuteyszych dzienników odiechał do Neapolu albo do Fogliano, dokąd też nie dawno tu przybyty margrabia de Gallo ma się nieodwłocznie udadź, dla zawarcia ostatecznego pokoiu. Po zawarciu pokoiu ob. Alquier obeymie urząd posła francuzkiego w Neapolu. Słychać, że na ten czas ma wziąść z sobą synowca ministra Talleyrand

Margrabia de Gallo miał dotąd tylko iednę audyencyą u pierwszego konsula, ale z ministrem Talleyrandem wiele narad odbył. Mówią, że iego pełnomocnictwo nie było dość obszerne, i dla tego pokóy z Neapolem iuż nie w Paryżu, ale w iednem z miast włoskich traktowany będzie.

Słychać, że w tych dniach traktat pokoiu lunewilskiego wraz z ratyfikacyą cesarską ma bydź prawodawczemu ciału do potwierdzenia podany.

Tuteyszy amerykański agent okolnikiem swym uwiadomił wszystkich swego narodu konsulów, że Dey trypolitański wydał Amerykanom woynę, i że Szwecya po zawartym z Deiem pokoiu nie będzie mogła więcey swemi woiennemi okrętami na śrzodziemnem morzu amerykańskich statków protegować.

Wkrótce ma tu bydź pokóy podług dawnego zwyczaiu publicznie ogłoszony.

Adiutant jenerała Magallon, który po zeyściu jenerała Malartu obiął kommendę w Isle de France, przybył tu, i był pierwszemu konsulowi prezentowany. Przy iego odieździe na tey osadzie wszystko było spokoynie, i wszelka gotowość do obrony wyspy poczyniona. Jenerał Magallon wydał rozmaite odezwy do gwardyi narodowey, i do osadowego zgromadzenia. Wiadomości ztamtąd odebrane zachodzą tylko do 2 Sierpnia.

Ob. Otto na notę podaną pod d. 8 Lutego urzędowi transportowemu w Londynie, następuiącą odebrał odpowiedź.

Mości Panie!

Jakem miał to szczęście widzenia WP. tego poranku, odebrałem doniesienie, że sekretarz państwa zalecił lordom admiralicyi wstrzymać się z uskutecznieniem rozkazu chwytania francuzkich rybaków do poki Król Jmć nie będzie w stanie sam o tem naradzić się. Mam szczęście zostawać i t. d.

W urzędzie transportowym o godzinie 2 po połudaiu d. 3 Marca 1801.

Podp. *R. George.*

Kaper ieden z Dunkierki widząc wiele statków rybackich zabranych przez Anglików, rozumiał, iż powinien użyć prawa odwetu, zabrał przeto 4 angielskich rybaków. Właściciel kapru doniosł o tem ob. Dupouy prefektowi marynarki, zostawując mu zdobycz do rozporządzenia. Ten uwiadomił ministra marynarki, a natychmiast wyszedł rozkaz uwolnienia rybaków.

Listy z Kadyxu donoszą, że francuzki kaper Brutus w Kadyx uzbroiony schwytał 3 angielskie okręty do kaprowania i handlu razem przeznaczone i do Malagi przyprowadził. Jeden z tych okrętów była fregata Wallis, miała na sobie 440 beczek z siarką i t. d., z Mesyny do Londynu przeznaczona; drugi także był fregatą, a trzecia brygantyna. Była to pierwsza wyprawa Brutusa, dla utrzymania zaś swey zdobyczy musiał się przez 3½ godziny z woienną brygantyną ucierać, aż ią do oddalenia przymusił.

Trybunat przyiął ustawę wcielenia do Rzeplitey 4 departamentów reńskich. — Podał także jenerała Harville za kandydata do senatu.

Ob. Desgoutes, bywszy prefekt w departamencie Vosges, został mianowany kommissarzem związków handlowych w Gotenburgu.

W ostatnich 5 dniach dopełniczych republikanckiego roku maią bydź wystawione produkta przemysłu francuzkiego, co będzie składać część obrządku święta ustanowienia Rzepltey. Rękodzieloicy i artyści, którzy się naybardziey wsławili, będą prezentowani ministrowi wewnętrznemu, i otrzymaią nadgrody.

Pokóy między Francyą i Portugalią uważany tu iest tak dobrze iak zawarty. — Przez okolice Tolozy będzie wkrótce powracać 12,000 ieńców austryackich. — Jenerał Rohambeau iest mianowany kommendantem woysk w Liguryi.

Z Konstantynopola d. 12. Lutego.

Ostatnie wiadomości z obozu pod Jaffą są nader smutne; armia znacznie się zmnieyszyła przez dezercyą, a nadewszystko przez morową chorobę, która naywiększe czyni spustoszenia. Jenerał angielski Kohler, iego żona, tłomacz, medyk W. Wezyra i wiele innych osób padły iey offarą. Obawiaią się, żeby przez otworzoną kommunikacyą między obozem Jaffy i armią angielską, ta niebespieczna zaraza nie wśliznęła się do ostatniey. Jenerał Abercrombie znayduie się zawsze w Makri, czekaiąc na przybycie posiłku od 6000 ludzi, będącego w marszu z Indyi; woyska pod iego kommendą będące, znayduią się na przewozowych i innych okrętach eskadry. Naturalna ociężałość Turkow i potrzeba armatnych szalup, czyni zwłokę i przeszkadza korzystać z pory roku. Rząd nasz okazuie iednak dosyć czynności. Większa liczba woysk stoiących w tuteyszey stolicy i wyćwiczonych sposobem europeyskim, zo-

stała do Syryi na okrętach przesłane; na koniec eskadra kapitana baszy znayduie się w gotowości do odpłynienia, i potrzeba się spodziewać, że po Swiętach Beiram, puści się pod żagle. Odpłynienie iey iest tem pożądańsze, gdy Galiondgisowie dopuszczaią się gwałtow i nierządu z tak wielką śmiałością, że nawet naypierwszych władź nie szanuią. Żołnierz ieden morski tak daleko ostatnią razą posunął swoią zuchwałość, że ognia dał do agi Janczarów; natychmiast został rozsiekany, iednak przykład podobney zuchwałości zostawił niemniey szkodliwe wrażenie.

Zapewniaią tu zawsze, że korpus francuzkiego woyska od 6000 ludzi pod jenerałem Masseną wysiadło do iednego portu Barbaryi, i udało się do Egiptu. Maią tu także wiadomość, że w Kairze odkryto spisek przeciw jenerałowi Menou; autorowie iego zostali schwytanemi i nay winnieysi z nich na śmierć skazanemi: Szeykowie i kapłani Islamismu uknowali ten zamach. — Mowią, że Anglicy uczynili Francuzom nowe propozycye względem opuszczenia Egiptu; lecz te odrzucone zostały.

Mieszkańcy Wołoszczyzny znaydowali się w naywiększey trwodze względem losu ich kraiu, z powodu zaięcia Krajowy przez woyska Pasman Oglu; lecz Xżę Morosi na czele znacznego korpusu Wołochow uderzył na buntownikow, zabił ich znaczną liczbę, resztę przymusił do cofnienia się za Dunay.

Położenie nasze polityczne względem Rossyi iest zawsze bardzo delikatne; nieprzewidziane zdarzenie pomnożyło ieszcze bardziey obawę Porty: w Warnie zaszła mocna kłotnia między Turkami i Rossyanami, w ktorey wielu Rossyanow utraciło życie. — Mowią tu o bliskiey zmianie ministrow. Odwołany z Wiednia ambassador ma być Reiseffendem. Zapewniaią nawet, że W. Wezyr będzie odwołany.

Z Strasburga d. 10. *Marca.*

Przybyło tu wiele batalionów woyska od armii Renu, wraz z kilku transportami artyleryi. — Donoszą z Bazylei, że tam przybyły dwie brygady posiłkowego woyska helweckiego; iedna ich część ma się udać do Fryburga.

List z Berna pod d. 7 t. m. umieszczony w iedney z naszych gazet, zawiera w sobie co następuie: "Już iest zadecydowane, że systema iedności będzie podstawą przyszłey naszey konstytucyi. Pierwszy konsul oświadczył się, że nie chce więcey słyszeć o oligarchach Szwaycaryi. Poselstwo helweckie w Paryżu, a szczególniey ob. Glaire, posiada zupełne zaufanie Bonapartego, i usiłowania iego idą iak naypomyślniey. Te wiadomości są urzędowe." — Podług tegoż listu administracye woyskowe francuzkie, szpitale, &c. opuszczą Szwaycaryą przed końcem tego miesiąca. Rada prawodawcza zatrudnia się w tym momencie ogólnem ceł na granicach Szwaycaryi urządzeniem.

Z Frankfurtu d 7. Marca.

Półkownik pruski Lecoq i adiutant Heften powracaiąc z Kolonii, gdzie drogę dla woysk rossyyskich regulowali, przeieżdzali tędy do Frankonii. Przeznaczenie tych woysk całkiem się odmieniło. — Z Frankonii wiele amunicyi i sprzętow woiennych powraca do Moguncyi. — Profesor prawa kraiowego w Giessen, Jaup, został posłem hessen darmsztadzkim do Ratyzbony mianowany.

DODATEK

DO N[ro] 25.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 29. Marca 1801.

Z Filadelfii d. 23. Stycznia.

Mamy tu wiadomość, że od 20 Października eskadra angielska pod dowodztwem kommodora Hotam Isle de France w blokadzie trzyma. Dziesięć hiszpańskich i francuzkich okrętów, które tam wpłynąć chciały, zostały przez nią zaięte. Okręt Nimfa morza z Elby do Isle de France przeznaczony został także od Anglików wzięty, i do przylądku Dobrey nadziei zaprowadzony. Już się ón był przez Anglików do Port Louis przedarł, ale d. 12 Września wieczorem uzbroione angielskie baty od liniowych okrętów Lankaster i Adamant wyrwały go z tamteyszego portu, przy którey rozprawie 3 maytków angielskich zginęło, i 1 officer był ranny. — Kaprowie francuzcy z Isle de France, na morzu będący, zaięli w krótkim czasie więcey niż 30 okrętów, a między innemi okręt Armenia do Bengalu przeznaczony, wartości 100 000 f. szt. (4 000,000 zł. pol.) na którym P. Stokes na gubernatora Angielskiego do wysp Xzę Wallis wysłany w niewolą się dostał, i do Trankweberu zaprowadzony został.

Na przylądku Dobrey nadziei wychodzi teraz gazeta polityczna pod tytułem: The Cap-Town Gazette and African Advertiser. (Gazeta miasta Kapu i afrykański pamiętnik.)

Na wyspie St. Domingo znowu zaburzenia panuią. Wielu białych zostało z armat rozstrzelanych, a innych wywieziono, lub podług niektórych doniesień utopiono. Rozmaite okręty temi nieszczęsliwemi ofiarami, które morzu poświęcić miano, napełnione były. Jenerał Toussaint Louverture urządzeniem swem pod d. 12 Grudnia zniosł na St. Domingo dotychczasowe od plantacyy podatki, a zato mocne opłaty po 20 procent na wprowadzanie i wywóz wszelkich towarów nałożył.

P. Jefferson został obrany prezydentem towarzystwa filozoficznego w Filadelfii. Czyli P. Jefferson lub P. Burr zostanie prezydentem kongresu ieszcze nie iest wiadomo. D. 4 Marca nowy prezydent obeymie swóy urząd.

Siła morska amerykańska składa się teraz z 40 woiennych okrętów, to iest 5 fregat od 44, 4 od 36, 6 od 32 armat: 8 statków od 20 do 26, 3 szalup od 18, 2

brygów od 16 do 18, 5 statków od 12 do 14 armat, i 4 galer. Liczba woyska morskiego iest 7366 ludzi. Koszta wydziału dyplomatycznego na rok teraźnieyszy wynoszą około 85 000 dollarów. Ministrowie przy dworach angielskim, pruskim, hiszpańskim każdy ma 9000 dollarów pensyi roczney, minister w Hadze 4500, każdy sekretarz pomienionych ministrów 1350, konsul jeneralny w Algietze 4000, a konsulowie w Tunis i Trypolis każdy po 2000 dollarów. Ogółem wydatki państwa na rok teraźnieyszy wynoszą do 5 529,695 dollarów i 35 cent. Pensye prezydenta i wiceprezydenta 30,000, pensye senatu i izby reprezentantów 20,970. Żołd dla armii z 1400 officerów, artylerzystów, muzykantów i z 4040 prostych składaiący się 480,396 doll., ogółem na wydział woyskowy i artyleryą 1,390,991 a na marynarkę 2,342,352 dollarów.

Kongres w mieście Washington trudnił się dotąd tylko sądownictwem, pensyami sędziów, &c.

Z Bruxelli d. 12. *Marca.*

Podług niektórych doniesień z Amszterdamu flotta Hollenderska w Texel już iest gotowa do wyyscia pod żagle. Admirał de Winter na nią się uda.

Z Dunkierki donoszą, iż z brzegów 8 okrętow angielskich liniowych i wiele cięzkich fregat postrzeżono, które zdawały się ku północnemu morzu zmierzać.

Z Neapolu d. 19. *Lutego.*

Onegday ogłoszono tu odezwę królewskiey amnestyi pod d. 10 t. m. w Palermie datowaną, w następuiących wyrazach:

" My Ferdynand IV z Bożey łaski Król obuch Sycyliy, Jerozolimy i t. d. Z okoliczności szczęśliwego przybycia naszego ukochanego syna, następcy Tronu, do Neapolu, dowiedziawszy się, iż dobry porządek w naszym panuie królestwie, iż powszechna spokoyność przywrocona, i że nareszcie nastąpiła poprawa tey nieszczęśliwey klasy naszych poddanych, którzy w przeszłych okolicznościach przez swe występki na karę zasłużyli. Nadto gdyśmy z pociechą naszego serca uyrzeli oznaki radości i przywiązania ku naszey osobie, które w powyższem zdarzeniu osoby wszystkich stanow, a nawet nayblíżsi krewni tych, co za przestępstwa swoie iuż osądzeni lub z królewstwa naszego wygnani zostali, naywidoczniey okazali. Nakoniec, gdy tę pożądaną odebrawszy wiadomość, uznalismy, że kroki surowey sprawiedliwości, których byliśmy przymuszeni do zaspokoienia państwa, i przywrocenia wywroconego porządku towarzyskiego użyć, iuż więcey potrzebnymi nie są, postanowilismy, bez nadwerężenia ustaw, naszą królewską łaskę przy powrocie naszego ukochanego następcy państwa ieszcze bardziey pomnożyć. Rozkazuiemy zatem, ażeby wszystkie osoby przed 1 Maia r. p. uwięzione, na wolność wypuszczonemi zostały, i wyprowadzeni mogą się do kraiu wrocić, gdzie za naszych dobrych i wiernych poddanych uznani będą." — Dotychczasowe inkwizycye państwa maią bydź zniesione, a na ich mieysce inne kollegium ustanowione dla wewnętrznego bezpieczeństwa państwa. Związki teraźnieysze z Francyą nie mało się przyczyniły do nieniey szey amnestyi.

Z Hagi d. 14. *Marca.*

Eskadra nasza na Mozie z 7 linio-

wych okrętów złożona, stoiąca w porcie Helvoetsfluis, iest iuż gotowa i złączy się wkrotce z flottą texelską. Była ona w niebezpieczenstwie zapalenia od angielskich statkow, gdy szalupa iedna angielska pod pomyślnym wiatrem rozpoznawała port Helvoetsfluis.

Onegday okręt d. 10 z Tamizy wyszły przybył do Flisyngi z wiadomością do naszego ministra marynarki, że wszystkie okręty szwedzkie i duńskie, w Anglii gotowały się do wyyścia, i że na notę pruską embargo zdięte z nich zostało. Wielu iednak mniema, że okręty duńskie i szwedzkie do służby angielskiey są uzbroionemi.

Przybył tu onegday kuryer do tuteyszego pruskiego agenta barona Bielefeldta. Przywiozł on z Berlina przyiemną wiadomość dla naszego rządu. Dowiaduiemy się także, że w Berlinie oczekuią odpowiedzi z Anglii na wiadomą notę pruską, nim dalsze przedsięwezmą kroki.

Donoszą z Emmerychu pod d. 11 że husary pruskie Blichera odebrały rozkaz za kilka dni tam wkroczyć.

Na zgromadzeniu ciała prawodawczego w przyszły poniedziałek, interes przeyrzenia konstytucyi lepiey się wyiaśni.

Z okoliczności przeyrzenia konstytucyi wyszło tu pismo przez pewnego Vaderlandet, które wielkie wrażenie sprawiło. Utrzymuie ono, że teraźnieysza konstytucya została od iedney części na drugą narzucona, i że potrzeba konstytucyi całemu narodowi dogodny. — Z Washyngtonu z północney ameryki donoszą, że traktat z Francyą 16 przeciw 14 głosow utrzymał się, ale na mieysce 2go i 3go artykułu następuiące włożono: Traktat ninieyszy, nie ma przeszkadzać traktatom wprzod z innemi mocarstwy zawartym 2. o że trwałość iego tylko do 8 lat przedłużona będzie.

DONIESIENIA

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Józefowi Brzezińskiemu: że Pan Konstanty Odrzechowski u sądow tych, o summę 12071 zł. pol. 28 gr. skargę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy w cale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata tuteyszego doktora prawa Niemetza z i-go skołą iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym precess ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym koncem upomina się: ażeby w przeciągu 90 dni sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Pod nieb. tność JW. Prezesa.

J. F. Krauss.

Jozef de Cronenfels.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. sadow szlacheckich Galicyi zachodniey.

W Krakowie dnia 28. Stycznia 1811

Weinmann.

)2(

Podaie się do publiczney wiadomości, iż z nakazu Sądu C. K. szlacheckiego Lubelskiego na instancyą sukcessorow będzie się odprawiać publiczna przez urząd komorniczy Lubelski licytacya, na ktorey rzeczy ruchome po śmierci JO Anny z Sapiehow Xiężny Jabłonowskiey Wny: Bracławę w pałacu kockim i folwarkach klucza kockiego pozostałe, więcey daiącemu za gotowe pieniądze kurs w kraiu maiące oprocz monety miedzianey, które tylko na zdawkę służyć będzie, sprzedane będą, a to w terminach i mieysçach następuiących, iako to w Lublinie dnia 13 Kwietnia r. b. będą sprzedawane, kleynoty, perły, konchy, zegarki rożne, pierścionki, galony, srebra stołowe, porcelana, przednia w serwisach, kawtyerach, wazonach &c. Bielizna stołowa, w nayprzednieyszym gatunku, garderoba, Makaty. A zaś w mieście Kocku dnia 27 Kwietnia r. b. będą przedawane zegary ścienne i stołowe, wina rożne w butelkach i beczkach, Len ukraiński, i przędza, wełna wróżnych kolorach i gatunkach, ptaki zagraniczne, i drob domowy, mosiądz, miedź, cyna, żelazo, faians, szkło, futra, bielizna rożna, płutna wyrobione, obicia rożne, machiny, stoliki, biorka, kantorki, krzesła, kanapy, komody, szafy, tualety, modele rożne, z drzewa machoniowego i kraiowego, obrazy, lanszaffty, portrety rożney familii Krolow i Xiążąt polskich, lustra, xiążki rożne, poiazdy, meble pałacowe, bydło holender i szwaycarskie, bawoły, daniele, sarny, osły, muły, owce hiszpańskie i angielskie, swinie, holenderskie, pszczoły, dubusy, łyżwy z rekwizytami. Ktoby więc sobie życzył nabycia takowych rzeczy ma na mieysca i termina wyżey opisane sam przybydź, lub pełnomocnika swego zesłać zgotowemi do takowey licytacyi pieniędzmi.

Ze Strony C. K. Pełnomocney Kommissyi Zadworney na Galicyą Zachodnią.

Termin konkursowy do podawania się na urzędy magistratu Krakowskiego regulować się maiącego do 1go Maia t. r. postanowiony.

Dekretem kancelaryi nadworney pod d. 15tym t. m. Nayiaśnieyszy Pan iako nayłaskawiey uchwalić raczył, ażeby się stan przyszły magistratu miasta stołecznego Krakowa z następuiących osób składał; iako to:

	zł. ryń.
z Burmistrza, czyli prezydenta roczny salar . . .	1500
z Podburmistrza, czyli wice prezydenta . . .	1200
z sześciu konsyliarzy po .	800
z czt rech . . .	700
z dwóch sekretarzy . .	600
a trzeciego roczny sal, . .	500
z dwóch protokolistów rady po	500
z protokolisty podawczego .	500
z adjunkta protokołu podawczego	500
z dyrektora registratury i expedytu, który się razem wymiarem tax trudnić ma, a dla tego adjunkta expedytu i registratury przyboku swoim mieć będzie	600
z adjunkta expedytu . .	500
z adjunkta registratury . .	500
z dwóch registrantów po .	400
ze czterech kancelistów pierwszey klassy po . . .	350
z tyleż drugiey klassy . .	300
z rewizora rachunków sierocinskich	500
z regenta gruntowych akt . .	500
z ingrossisty . . .	350
z pisarza skarbowego . .	300
z inspektora budowniczego ,	400
z rachmistrza . . .	400
z budowniczego . . .	200
z dwóch strażników . .	150
z Pisarza konskrypcyinego .	250
z Pisarza od wagi . .	250
ze stroża od wagi . . .	100
z kommissarza targowego .	300
z lekarza mieyskiego . .	400
z chyrurga, który razem i umarłych ma oglądać . .	300
z assystenta chyrurga . .	200
z examinowey akuszerki	100
z pięciu wożnych po . .	200
z drugich pięciu po . .	150
z burgrabiego maiącego wolne mieszkanie na ratuszu . .	150
z trębacza mieyskiego . .	200
z trzech sędziów gruntowych .	300

Stosownie dopowyższego wyszczegòlnienia maią się wszelcy kompetenci bez wyiątku życząc sobie dostąpić ktòregokolwiek z tych urzędòw, udać do pełnomocney kommissyi zadworney, i podać swe prozby naydaley do 1go Maia roku bieżącego. W tym względzie postanawiaią się następuiące prawidła.

Po 1sze że każdy supplikant bez różnicy ten urząd, ktòrego sobie właściwie dostąpić życzy, iaśnie i wyraźnie namieniwszy, prócz zaświadczeń swoich umieiętności tudzież niemieckiego, łacińskiego, i polskiego lub zamiast niego przynaymniey innego z polskim spokrewnionego ięzyka słowieńskiego wiary godne dowody dobrych obyczaiow złożyć powinien.

Po 2gie Osoby o godność burmistrza, podburmistrza, lub konsyliarza magistratualnego proszące powinny nietylko wywieść się z ukończonych zupełnie nauk prawnych ale także popis z politycznych, i prawnych umieiętności złożyć: od ktòrego iednak podług dekretu nadwornego pod 28 Kwietnia 1791 ci są wyiętemi, ktòrzy dekret obieralności na urząd konsyliarza, i dobre zaświadczenia postępków swych obyczaynych złożywszy, wywòd uczynić potrafią, iako w iakimkolwiek magistracie pierwszey klassy urząd assessora teraz sprawuią.

Po 3cie Do dostąpienia godności konsyliarza magistratualnego potrzeba bez wyiątku złożyć dekret obieralności, od czego ci tylko uwolnieni bydź mogą, ktòrzy są w stanie wywieść się przez zaświadczenia z ukończonych zupełnie nauk do powołania należytych, i sprawowania korzystnego urzędu assessora.

Po 4te Każdy suplikant ma imie i przezwisko, oyczyzne, mieysce urodzenia i teraźnieyszego bawienia się dokładnie wymienić, dokładaiąc

Po 5te na iakiey funkcyi teraz zostaie, gdzie służył, lub iak długo bez służby, i czym tymczasem bawi się.

Po 6te Sekretarze i protokulistowie rady powinni uczynić wywòd z potrzebnych do ich powołania nauk, nabytych wiadomości praktycznych tak, iak konsyliarze.

Po 7me Kompetenci do funkcyi registratora, taxatora, rachmistrza pupilarnego, dyrektora budowniczego, i t. d. powinni złożyć zaświadczenia nabytych w swoim przedmiocie praktycznych wiadomości, iako też kanceliści względem dobrego charakteru zdatności.

Po 8me Wszystkie zaświadczenia, dokumenta, dekreta służby, i t. d. należy do suplik w oryginale, lub autentycznych kopiach przyłączać.

Po 9te Po upłynionym terminie do konkursu wyznaczonym żadnego względu na poźniey podane prożby mieć się nie będzie, odrzucaiąc takowe bez odwłoki.

W Krakowie dnia 28 Stycznia 1801.

Jan Pinkas, sekretarz.

Rozporządzenie Ces. Krol. pełnomocney Zadworney Kommissyi na Galicyą zachodnią.
Względem maiątku duchownego dotych-czas utaionego.

Lubo naywyższym Patentem pod 27 Października 1797 rozporządzono, ażeby wszelcy poddani wazale i obywatele Galicyi zachodniey iakiegokolwiek stanu, godności i imienia, o maiątku tak ruchomym iako nieruchomym pod iakimkolwiek tytułem w posiadanie swoie obiętym, iako to: Dobrach, gruntach, realnościach, precyozach, użytkach i dochodach rocznych &c. &c., ktore były własnością duchowieństwa w rossyysko-cesarskiey części dawney rzeczypospolitey polskiey, albo w części pruskiey, lub też nakoniec w wschodniey i zachodniey Galicyi mieszkaiącego, aż do dnia 17 Kwietnia 1798 krol. urzędowi fiskalnemu w Krakowie nieomylnie donosili: tudzież ażeby wszelcy dłużnicy maiąc na swoich dobrach, domach lub realnościach kapitał długu prostego, summę wyderkaffową, czynsz roczny, dziesięcinę, prawo wolnego wrębu, lub inną iakową niewolę (servitus) i iakiekolwiek prawo, ogolnie lub szczegolnie zabezpieczone i ciążące, albo się też bez zapisu zastawnego na nich znayduiące, ktore do tego lub owego z beneficiatow powyżey wzmiankowanych należy, rzetelne urzędowi fiskalnemu doniesienie o tem czynili, i nietylko imie wierzyciela, dłużnika hypoteki, i cyrkułu, ale i zapis de feria, castro & anno wyrazili, iako też prowizye umowione i termin, do ktorego i komu one płaconemi były, wyszczegolnili; i lubo w naywyższym patencie wyraźnie oświadczono, iż ow, ktory z obowiązanych do tego doniesienia osob, maiątek duchowny zataia, iako pragnący niesprawiedliwym sposobem cudzy maiątek sobie przywłaszczyć, zostałby nietylko za niegodnego monarchiczney łaski na zawsze poczytanym, ale też do bezwględnego złożenia podwoyney wartości maiątku utaionego przynaglonym; wszelako wielu z posiadaczow realności duchownych, i dłużnikow kapitałow duchownych przepisanego doniesienia przesłać zaniedbawszy na termin ustanowiony, karze patentem oznaczoney podpadli. -

Ponieważ atoli J. C. K. Mość skłonnieyszy zawsze iest do łaskawości, niż do surowości, i ponieważ taż wysoce wspomniony C. K. Mość, naymiłościwiey uważyć raczył, że podobno wielu z tychże posiadaczow i dłużnikow nie tak bardzo ze złego umysłu, lecz częścią z niewiadomości i nie dostatku dokumentow do legitymacyi potrzebnych, częścią też z powodu odmian w posiadaniu zaszłych, terminu w tym celu dozwolonego zaniedbało i iedynie obawiaiąc się kary patentem oznaczoney doniesienia o maiątku duchownym przez siebie posiadanym, lub o kapitałach duchownych na włościach swoich dziedzicznych zabespieczonych pozatrzymywało; przeto nadszedł dekretem kancellaryi nadworney pod 18 Września r. b. wyrok naywyższy, iż

Po 1. Wszyscy dobr duchownych posiadacze, dłużnicy pod iakimkolwiek tytułem duchowne kapitały w ręku swoim maiący, powtornie wezwani bydź maia, ażeby o maiątku duchowieństwa zagranicznego, lub kraiowego przez siebie posiadanym, lub na realnościach swoich ciężącym od dnia ninieyszego rozporządzenia wprzeciągu sześciu miesięcy przez urząd cyrkularny sobie przełożony temu rządowi kraiowemu lub urzędowi fiskalnemu bezpośrzednie według przepisu w patencie pod 27 Października 1797 dokładnie umieszczonego donieśli Iż

Po 2. Owym posiadaczom dobr duchownych i dłużnikom kapitałow duchownych, ktorzy temuż wyrokowi naywyższemu posłusznemi będą, i takowy navściśley dopełnią kara za zaniedbane pierwsze doniesienie patentalnie iuż zasłużona, a mianowicie złożenie podwoyney wartości maiątku utaionego, z naywyższey łaski darowana bydź ma! wszelako rozumie się samo przez się, że owym utaicielom maiątku duchownego, ktorzy z powodu utaienia tegoż, wprzod niżeli o nim donieśli, iuż w istocie posądzonemi byli, żadne przebaczenie udzielonym bydź, a zatym odwołanie się do łaski w §. niniejszym wytchaiętey względem nich mieysca mieć nie może, iż atoli nakoniec

Po 3. Na przeciw owym, ktorzyby pomimo tego naymiłościwszego J. C. K. Mości oświadczenia terminowi powtornie ustanowionemu znowu bezskutecznie upłynąć i doniesienia przepisanego zaniedbać mieli, bez wszelkiego względu dalszego postąpić, i takowych do złożenia potroyney wartości maiątku utaionego bez przebaczenia zniewolić należy, ktorey dwie części tuteyszemu funduszowi duchownemu, a iedna wydawcy takowego maiątku utaionego z zamilczeniem iego imienia przypaść ma.

W Krakowie dnia 7. Listopada 1800.

Jan Nepom: hrabia de Trautmannsdorf
Jego C. K. Apostolskiey Mości
pełnomocny Kommissarz nadworny.
Augustyn Beichmann de Hochkirchen.
Antoni Baum von Appelshofen.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Domino Joanni Pilsudzki, Medio præsentis Edicti hisce insinuatur quod nimirum Franciscus Kohlsdorff ad forum hocce adversus eum in causa puncto præstituendæ diei ac requirendæ Justitz commissionis Plocensis ad excipiendum a supplicante super realitatæ summæ 13,453 f. p. 19 gr. in rotham per sententiam judicii condescensorialis Garvolinensis præscripta juramentum, Libellum porrexerit judiciique opem, quoad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eius habitationis locum, vel plane a C. R. hæreditariis terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Reynberger ipsius periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cum quo etiam lis contestato in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis terris judiciarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur cuique sub hodierno libellus præfigendo trnum ad perceptionem in 15 Aprilis a. c. hora 10 mane communicatur, ideo ipse cum in finem admonetur ut dicta die aut ipse compareat, vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsis imputandas habebit. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Brożowski.
Friedenthal.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini d. 7 Januar. 1801.
Sakaneck.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Ignacemu Bystrzanowskiemu: że Magdalena z Sołtykow z małżeństwa Bystrza-

nowska 2go Straszowa u sądow tych, o powrocenie zboża z dobr Dąbia i B beła zabranego lub zapłacenie zań summy 3686 zł. pol. 15 gr. z prowizyą i kosztem, prawnym, żałobę na niego i na Pana Wiktoryna Kobyleńskiego podała, i o pomoc sądu ile spraw iedliwość wymaga, prosiła.

Gdy zaś Sądy te nie maiąc wiadomości gdzie Pan Bystrzanowski zostaie, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata tuteyszego Bronickiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Sądem tuteyszym wymienił i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opisu C. K. Praw przypisac musiał.

Pod niebytność JW. Prezesa.
J. F. Krauſs.
Jan Morak.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galcyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 13. Stycznia 1801. roku.

Per Magistratum Reg. Civitatis Lublinensis medio præsentis publici Edicti omnibus & singulis, quorum interest, aut quoquo demum modo intereſse poterit, notum redditur Ad instantiam Francisci Domaszewski creditoris jurevincentis, lapideam Joannis, & Elisabethæ Szponarskich coniugum in præfixo sub die 28 Januarii a. c. licitationis termino ex defectu licitantcium disvenditam non fuisse, & proin pro ea disvendenda secundam licitationem pro die 16 Aprilis a. c. mane hora 9 in loco hujus Magistratus concessam haberi, ubi questionis lapidea ad fl rh. 1324 judicialiter estimata juxta conditiones in præcedentibus Edictalibus publicatas plus offerenti disvendetur. Omnes pro in ii, qui præfatam lapideam emere cupiunt, hisce inviantur, quatenus in hocce præfixo die & hora horsum compareant, & actum detaxationis ingremiali registratura inspiciant. Datum Lublini, die 14 Februarii 1801.

Engbricht.
Lewandowski.
Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.
Franc. Krępski, secre.

Przez Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa podaie się do publiczney wiadomości, iż kamienica po niegdy Wincentym Kowalskim pozostała, w zamku Krakowskim pod Nrem 135 stoiąca, zł. pol. 1604 gr. 4 (ale nie złotych ryńskich 16 4 kr. 4 iak dotąd Publiczność uwiadomiona przez omyłkę była) sądownie oszacowana, dnia 8 miesiąca Kwietnia roku teraznieyszego 1801 o godzinie 10 ranney, tu w Ratuszu Krakowskim mieyscu sądowym, za gotowe pieniądze więcey daiącemu, nawet niżey taxy sprzedawana będzie.

Wszyscy zatem maiący chęć tey kamienicy nabycia, tudzież owi, którzyby mieli iakowe na tey kamienicy hypotekowane summy, maią się na mieyscu i czasie wyżey wyrażonym znaydować, zaś warunki kupna, i sprzedarzy każdemu w tuteyszey registraturze przeyrzeć iest wolno. Dan w Krakowie d. 24 Marca 1801.

J. Gellinek.
M. Wohlmann.
Valen. Bartsch.
V. Lichocki.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Kozłowski.

Ex parte Cæsareo Regii Appellationum Tribunalis Galliciæ Occidentalis, omnibus & singulis, quorum interest, notum redditur: per nominationem Ignattii Łabuzeuski anteacti Assessoris Regii Judicii poenalis Cracoviensis pro camerario judiciali, munus assessoris in Regio Judicio poenali Cracoviensi cum annexo 6:0 f. rh. salario vacare, & ad illud conferendum concursum ad ultimam Aprilis a. c. duraturum hisce aperiri. Omnes proin & singuli qui vacans ist hoc Assessoris Regii Judicii poenalis munus anhelant præsentibus inviantur, medio ordinate ad structorum petitorum, præter producendum decretum eligibilitatis ad ejusmodi munus, de scientia lingvæ latinæ & polonicæ, bonaque moralitate coram hoc Cæs. Reg. Appellationum Tribunali in præfixo termino edocere. Datt. Cracoviæ die 6 Martii 1801.

Przypozew edyktalny. Z strony C. K. pełnomocney zadworney kommissyi na Galicyą Zachodnią, oznaymuie się nínieyszym Edyktem Fabianowi Zuchowiczowi, którен w roku 1799 z dystryktu olkuszowskiego za granicę wyszedł, ażeby tenże w ciągu czterech miesięcy wcale niezawodnie powrocił, inaczey albowiem niech się spodziewa, że z nim wedle Praw exystuiących postąpiono będzie. W Krakowie dnia 16 Stycznia 1801.

Jan Nep. hrabia de Trantmannsdorf
Jego C. K. Apostolskiey Mości
pełnomocny kommissarz zadworny.

Augustyn Reichman de Hochkirchen.
Chrystian hrabia de Wurmser.

Citacya edyktalna. Ponieważ poddani: Alexander Syret, Woyciech Dobrowa, Woyciech Maysterczyk, Wicentyi Maysterczyk, Jan Kondera, wszyscy ze wsi Wola Korsycka w cyrkule radzyńskim, za granicę wynieśli się, upomina się przeto nínieyszym Edyktem onych: ażeby w ciągu czterech miesięcy od dnia tey publikacyi powrócili, inaczey z niemi wedle Praw exystuiących bez pardonu postąpiono będzie. W Krakowie dnia 13 Lutego 1801.

Jan Nepom. hrabia de Trantmannsdorff
J. C. K. Mci pełnomocny nadworny kommissarz.

Augustyn Reichmann de Hochkirchen.
Chrystyan hrabia Wurmser.

Nomine Jurisdictionis Dominicalis Opoczno in Regno Galliciæ Occidentalis, Adalberto Kiełkiewicz medio præsentis Edicti sub præsent 23 Mensis Februarii a. c. insinuatur, quod nempe ad jurisdictionem Hancæ adversus eum, tum successores olim Thomæ Kiełkiewicz fratris ejus germani, in causa puncto exdividendæ portionis fortunæ in ædificiis, agris, pratis, & rebus mobilibus, hinc in Opoczno existentibus. Post defunctum Lucam, Josephum bininominis Kiełkiewicz & superstitem Petronellam de Uniekie conjuges & respectu tui infranominatæq; actricis parentes inter alios consuccessores: juriæ naturali ac a Rndo Isidore Kiełkiewicz devoltæ Dominæ de Kiełkiewicze Constantia cum suo marito Domino Hiacyntho Gacki Libellum porrexit. Jurisdictionisq; opem quoad id justitia exigit imploraverit.

Cum vero hæcce jurisdictio ob ignotum ejus habitationis locum vel plane a C. R. her. terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Ciprianum Snarski ipsius periculo & impendio qua curatorem constituerit, cumquo etiam lis contestata in conformitate præscripti cod. jud. agitabitur, atq; etiam terminabitur. Quem obremi Ipse eum in finem admonetur, ut intra spatium 90 dier. ipsemet exceptionem exhibeat vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula, tempestive immittat, vel deniq, alium quempiam mandatarium constituat & eumq jurisdictioni huic denominet, ac pro ordine præscripto ea juris adhibeat media; quæ ad sui defensionem maxime efficatia esse judicaverit ut quod secus adversus fors conctationis suæ sequelas, sibimet ipsis imputandas habebit. Dat Opoczno 20. Febr. 1801.

Oissinowski., mp.